

๒๙

อ ำ นั ส ง ส์ ส รั ำ ง ห อ ฉั น

เราได้ให้คนไปบอกกับนายช่างไม้ ให้ทรัพย์แล้ว
จ้างให้ทำศาลาโรงฉัน ด้วยบุญนั้น
เราอยู่ในเทวโลกตลอด ๘ กัป
โดยในกัปที่เหลือ เราท่องเที่ยวไปในสุคติภูมิ
ความบริบูรณ์ในโภคทรัพย์ สมบัติย่อมเกิดกับเรา
ยาพิษย่อมไม่กล้ากรายในกายเรา
และศาสตราไม่กระทบกายเรา เราไม่เคยตายในน้ำ
นี่เป็นผลแห่งการสร้างศาลาโรงฉัน

อานิสงส์สร้างหอฉัน

๒๖๒

การประพฤติปฏิบัติธรรม ด้วยการหมั่นทำใจหยุดอยู่ที่ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของมวลมนุษยชาติ เพราะวัตถุประสงค์ของการเกิดมาในแต่ละภพแต่ละชาติ คือ การทำตนให้บริสุทธิ์ด้วยการหยุดในหยุดลงตรงกลางของ พระธรรมกายภายในตัว จนกระทั่งเข้าไปถึงที่สุดของกลางโดยไม่ถอยถอย ซึ่งเป็นหน้าที่หลักและเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิต แต่กว่าจะเข้าถึงความบริสุทธิ์นี้ได้ ต้องอาศัยบุญบารมีที่เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ อีกทั้งกับความเพียรอันกล้า ไม่ท้อถอย ในการประพฤติปฏิบัติธรรม จึงจะบรรลุเป้าหมายอันสูงสุดนี้ได้

มีวาระแห่งภาสิตใน อายาตตยายกเถราปทาน ว่า

“เมื่อพระโลกนาถพระนามว่า สิขี ผู้ประเสริฐของพวก คนผู้กล่าวยกย่อง ดับขันธปรินิพพานแล้ว เราเราเริง มีจิต โสมนัส ได้ไหว้พระสถูปอันอุดม ในกาลนั้น เราได้ให้คนไป บอกกับนายช่างไม้ ให้ทรัพย์แล้ว จ้างให้ทำศาลาโรงฉัน

ด้วยบุญนั้น เราอยู่ในเทวโลกตลอด ๔ กัป โดยในกัป ที่เหลือ เราท่องเที่ยวไปในสุคติภูมิ ความบริบูรณ์ในโภคทรัพย์ สมบัติย่อมเกิดกับเรา ยาพิษย่อมไม่กล้ากรายในกายเรา และ ศาสตร์ไม่กระทบกายเรา เราไม่เคยตายในน้ำ นี่เป็นผล แห่งการสร้างศาลาโรงฉัน”

อานิสงส์สร้างหอฉัน

๒๖๓

คำกล่าวนี้ เป็นการกล่าวด้วยความปิติใจของพระอรหันต์รูปหนึ่ง ได้ย้อนอดีตไปในภพชาติที่แล้วๆ มา พบว่าตนเองได้สร้างบุญในเขตแห่งเนื่อนาบุญ คือในศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ทำให้มีมหานิสงส์ที่เกินควรเกินคาด เป็นเครื่องยืนยันว่า ผลแห่งการทำบุญนี้เกินควรเกินคาดไม่มีความประมาท ท่านจึงกล่าวข้อความข้างต้นขึ้นท่ามกลางมหาชนด้วยมหาปิติ

ชีวประวัติการสร้างบารมีของท่านน่าสนใจทีเดียว ครั้งนี้หลวงพ่อบอกชีวประวัติการสร้างบารมีของท่านมาแล้ว เพื่อเป็นกำลังใจในสิ่งที่พวกเรา กำลังทำอยู่ ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องดีงามจะได้มั่นใจและตั้งใจสร้างบารมีกันไป โดยไม่รู้ลี้กท้อแท้แต่อย่างใด ดังเช่นนักสร้างบารมีในกาลก่อนทั้งหลาย

*เรื่องราวของพระอรหันต์ที่หลวงพ่อบอกจะนำมาเล่าในครั้ง นี้ ท่านมีนามว่า **อายากทายกเถระ** พระเถระรูปนี้ไม่เพียงแต่ท่านจะสร้างบารมีในชาตินั้นชาติเดียว หากหลายภพหลายชาติที่ผ่านมา ท่านได้บำเพ็ญบารมีและสั่งสมบุญมากมายในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ตามวาระ ตามโอกาสอัน

อานิสงส์สร้างหอฉัน

๒๖๔

เหมาะสม ท่านมีอุปนิสัยน้อมไปในการทำทาน รักษาศีล และ
เจริญภาวนา ทำอย่างนี้เรื่อยมาทุกๆ ชาติ

กระทั่งมาถึงยุคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า
สิขี ในยุคนั้น เป็นยุคที่ผู้มีบุญได้ลงมาเกิดกันมาก และก็มี
โอกาสได้ฟังพระสัทธรรมของพระพุทธองค์ ทำให้มีผู้ตรัสรู้ตาม
มีดวงตาเห็นธรรม สามารถกำจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป
ได้เข้าพระนิพพานกันนับไม่ถ้วน พระเถระรูปนี้ท่านเกิดในสมัยที่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าดับขันธปรินิพพานไปแล้ว จึงไม่มีโอกาส
ได้ฟังธรรมจากพระโอษฐ์ของพระองค์ดังเช่นคนอื่น ๆ

ท่านได้บังเกิดในเรือนมีตระกูล และด้วยอำนาจแห่งบุญ
ที่ได้สั่งสมไว้ในระดับหนึ่ง ส่งผลให้ท่านเป็นผู้ที่มีจิตใจงดงามน้อม
ไปในทางกุศล มีบุญเก่าคอยตักเตือน ครั้นเติบโตใหญ่ได้มีโอกาส
ฟังธรรมจากสำนักของพระสาวก และคำสอนของพระผู้มีพระ-
ภาคเจ้า ทำให้เกิดความเลื่อมใสในพระศาสนา เห็นคุณค่าของ
การสร้างบุญว่า

การสร้างบุญให้กับตนเอง เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ
อย่างยิ่ง เมื่อได้โอกาสเกิดมาเป็นมนุษย์และพบพระพุทธศาสนา
ก็ควรที่จะดำรงตนเป็นผู้ไม่ประมาท ควรตักดวงบุญกุศลอย่าง
เต็มที่ เพื่อเป็นเสบียงไปสู่ฝั่งพระนิพพาน

อานิสงส์สร้างหอฉัน

๒๖๕

ยิ่งกว่านั้น พระสงฆ์สาวกเป็นอายุของพระศาสนา เราควรที่จะสร้างบุญสักอย่าง เพื่อเป็นการสนับสนุนท่าน กองทัพยังต้องเดินด้วยท้อง ถ้าหากท้องอืดแล้ว ท่านย่อมมีกำลังที่จะประกาศธรรมยิ่งๆ ขึ้นไป เมื่อสรรพสัตว์ทั้งหลายมีโอกาสดำรงธรรมจากท่านแล้ว จะได้เข้าใจถึงแก่นแท้ของชีวิต อย่างกระนั้นเลย เราควรที่จะสร้างโรงฉัน แล้วถวายทานที่ประณีต มหาชนจะได้ร่วมสร้างบุญในโรงฉันที่เราจะได้สร้างนี้ด้วย

เมื่อคิดดังนี้แล้วท่านก็ไม่รอช้า คิดทำก่อนใครทีเดียว ไม่ต้องมัวคิดดูก่อน ท่านรวบรวมทรัพย์ จ้างนายช่างให้สร้างโรงฉันขนาดใหญ่ จากนั้นได้นิมนต์ภิกษุสงฆ์ให้ฉันภัตตาหารอันประณีต ท่านถวายมหาทานด้วยจิตที่เลื่อมใส และทุกขณะที่ท่านบำเพ็ญบุญ ท่านก็เกิดมหาปีติอย่างไม่มีประมาณ

ยิ่งกว่านั้นการสร้างบุญของท่าน ไม่ได้ทำเป็นวาระหรือเพียงครั้งคราวเท่านั้น แต่ท่านได้บำเพ็ญบุญจนตลอดอายุขัยไม่เคยขาดแม้แต่วันเดียว เพราะท่านคิดว่า นักสร้างบารมีต้องไม่มีวันว่างเว้นจากการสร้างบารมี ครั้นละโลก ท่านก็ได้เข้าถึงสุคติภูมิ ท่องเที่ยวเฉพาะในเทวโลกและมนุษย์โลกเท่านั้น เวียนว่ายตายเกิดอยู่อย่างนี้นับภพนับชาติไม่ถ้วน

จนกระทั่งมาถึงพุทธกาลนี้ ท่านได้บังเกิดในครอบครัวที่

อานิสส์สร้างหอฉัน

๒๖๖

อบอุ่นและมีฐานะร่ำรวย ไม่ลำบากเรื่องการทำมาหากิน เพราะ
สมบูรณ์ด้วยสมบัติที่จำเป็นต้องใช้ในโลกมนุษย์ ครอบครัวของ
ท่านก็เป็นครอบครัวที่มีศรัทธา ท่านได้รับการปลูกฝังใน
พระรัตนตรัยมาตั้งแต่เด็ก มีโอกาสฟังธรรมและเห็นภัยใน
วัฏสงสารจึงตัดสินใจสละความสะดวกสบายทางโลกออกบวช
เพื่อแสวงหาพระนิพพาน หลังจากบวช ท่านได้ตั้งใจปฏิบัติธรรม
อย่างเต็มที่ เมื่อดวงบุญในตัวเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ ท่านก็ได้บรรลุ
พระอรหัตตผล

ครั้นบรรลุธรรมแล้ว ท่านระลึกชาติดูกุศลกรรมที่ได้
บำเพ็ญไว้ในกาลก่อน ก็เกิดปีติโสมนัส จึงเปล่งอุทานว่า
“ผลแห่งบุญนี้น่าอัศจรรย์จริงหนอ เราได้ทุกอย่างดังปรารถนา
ความสำเร็จอันอัศจรรย์บังเกิดขึ้นแก่เราด้วยอานุภาพแห่งบุญ
แม้พระโลกนาถพระนามว่า สิขี ผู้ประเสริฐดับขันธปรินิพพานแล้ว
เราร่าเริง มีจิตโสมนัส ได้ไหว้พระสถูปอันอุดม ในกาลนั้น
เราร่าเริงเบิกบาน ให้คนไปจ้างนายช่างไม้ทำศาลาโรงฉัน

เราอยู่ในเทวโลกตลอด ๘ กัป ในกัปที่เหลือเราได้
ท่องเที่ยวในสุคติภูมิ บริบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์สมบัติทั้งหลาย
ยาพิษย่อมไม่กล้ากรายในกายเรา และศาสตราไม่กระทบกายเรา
เราไม่เคยตายในน้ำ นี่เป็นผลแห่งการสร้างศาลาโรงฉัน เรา
ปรารถนาฝนเมื่อใด มหาเมฆย่อมยังฝนให้ตกเมื่อนั้น แม้เทวดา

อานิสงส์สร้างหอฉัน

๒๖๓

ทั้งหลายก็เชื่อฟัง นี่เป็นผลแห่งบุญกรรมที่เราได้ทำไว้ เมื่อเป็นมนุษย์ก็ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ ถึง ๓๐ ครั้ง ใครๆ ย่อมไม่ดูหมิ่นเรา นี่เป็นผลแห่งบุญกรรมในกัปที่ ๓๑ แต่กับนี้ เราไม่รู้จักทุกคติเลย คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราได้ทำเสร็จแล้ว”

เราจะเห็นว่า อานุกาพแห่งบุญนี้ไม่มีประมาณ มหาสมบัติทั้งที่เป็นโลกียะและโลกุตตระ ย่อมบังเกิดขึ้นด้วยอานุกาพแห่งบุญเท่านั้น ยิ่งเมื่อเราได้ศึกษาถึงบุญกรรมที่พระเถระรูปนี้ทำได้ไว้ ก็ให้ดูท่านเป็นตัวอย่าง และตั้งใจสั่งสมบุญต่อไป ทำทุกๆ วันให้เป็นปกติวิสัย ทั้งตั้งใจมั่นว่า เราจะสร้างบารมีให้เต็มทีอย่างสม่ำเสมอให้พวกเราเดินตามรอยบาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระอริยเจ้าทั้งหลายกันทุกๆ คน

